

พระราชบัญญัติ
ควบคุมการประกอบโรคศิลปะ
พุทธศักราช ๒๕๗๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๗๘)

เจ้าพระยามรราช

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๘๐

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า เป็นการสมควรที่จะ
บำรุงมาตรฐานการประกอบโรคศิลปะให้ดียิ่งขึ้น เพื่อสวัสดิ
ภาพของประชาชน

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตรา พระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อ
ไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ควบคุมการประกอบโรคศิลปะ พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม
พุทธศักราช ๒๔๘๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการแพทย์ พุทธ
ศักราช ๒๔๖๖ พระราชบัญญัติการแพทย์เพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๒ พระราชบัญญัติการแพทย์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๖ และกฎกระทรวงซึ่ง ออกตาม ความใน
มาตรา ๘ และ มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการแพทย์
พุทธศักราช ๒๔๖๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

“โรคศิลปะ” หมายความว่า กิจการอันเกี่ยวแก่การ
บำบัดโรคของมนุษย์ในสาขาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(ก) เวชกรรม คือการบำบัดโรคทางยาหรือทางผ่าตัด
หรือทั้งสองอย่างหรือรวมทั้งทางศูติกรรมด้วย

(ข) ทันตะกรรม คือการบำบัดโรคฟัน การช่างฟัน
หรือทั้งสองอย่าง

(ค) เภสัชกรรม คือการปรุงหรือผสมยา หรือการ
ประดิษฐ์วัตถุใด ๆ ขึ้นเป็นยา

(ง) การหัตถการ

(จ) การพยาบาล

(ฉ) การกระทำโดยวิธีอื่นใดเพื่อบำบัดโรค

“การประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน” หมายความว่า
การประกอบโรคศิลปะโดยอาศัยความรู้อันได้ศึกษาตามหลัก
วิทยาศาสตร์โดยสากลนิยม

“การประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ” หมายความว่า
การประกอบโรคศิลปะโดยอาศัยความรู้จากตำรา หรือการ
บอกเล่าสืบต่อกันมา ที่มีได้อาศัยหลักวิทยาศาสตร์โดย
สากลนิยม

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ แต่อัตราค่าธรรมเนียมนั้นจะกำหนดได้ไม่เกินกว่าอัตราชั้นสูง ดังต่อไปนี้

(ก) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต สำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันในสาขาเวชกรรมและสาขาทันตกรรม ๒๐ บาท สาขาเภสัชกรรม ๑๐ บาท สาขาอื่น ๕ บาท

(ข) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต สำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณในสาขาเวชกรรม ๔ บาท สาขาอื่น ๒ บาท

(ค) ค่าใบแทนใบอนุญาตฉบับละ ๑ บาท

(ง) ค่าแก้ไขหรือเพิ่มเติมอักษรครั้งละ ๑ บาท

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

มาตรา ๖ ให้มีกรรมการชั้นคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ" ประกอบด้วย

อธิบดีกรมสาธารณสุข เป็นประธาน และเจ้าหน้าที่แห่ง
กรมสาธารณสุข กรมหรือกองแพทย์ทหาร จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย แห่งละ ๒ คน กับผู้ประกอบโรคศิลปะใน
สาขาทันตกรรม เภสัชกรรม การผดุงครรภ์ การพยาบาล
สาขาละ ๑ คน ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ ๒ คน
ซึ่งรัฐมนตรีจะได้ตั้งขึ้นเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ เลือกลง
กรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นรองประธาน

บรรดากรรมการดังกล่าวในวรรคต้นนอกจากอธิบดีกรม
สาธารณสุขผู้เป็นประธานจักต้องเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ
โดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำรงตำแหน่งคราว
หนึ่งเป็นเวลาสามปี แต่อาจถูกตั้งซ้ำอีกก็ได้

ถ้าตำแหน่ง กรรมการว่างลง เพราะเหตุอื่นนอกจากถึง
คราวออกตามวาระ ให้กรม องค์กรหรือรัฐมนตรี แล้ว
แต่กรณี เลือกตั้งกรรมการขึ้นแทนให้เต็มตำแหน่งที่ว่างอยู่
กรรมการที่เข้ามาแทนนั้น ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่า
กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๗ ให้มีเลขาธิการนายทะเบียนคนหนึ่งเป็น
เลขาธิการของคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ

และให้เป็นผู้รับผิดชอบในการรักษาทะเบียนผู้ประกอบโรค
ศิลป์ และในกิจการอื่นทั่วไปในสำนักงานเลขาธิการนาย
ทะเบียน

การแต่งตั้งเลขาธิการนายทะเบียน ให้เป็นไปตามกฎ
หมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๘ คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลป์
มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) รับขึ้น ทะเบียนและ ออกใบ อนุญาต แก่ บุคคลซึ่ง
สมควรเป็นผู้ประกอบโรคศิลป์ตามความใน พระราชบัญญัติ
นี้

(ข) ส่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตผู้ประกอบโรคศิลป์
ตามความในพระราชบัญญัตินี้

(ค) ให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่มหาวิทยาลัยหรือ
สถานศึกษาอื่น ๆ ในเรื่องหลักสูตรการศึกษาวิชาในสาขา
ต่าง ๆ แห่งโรคศิลป์

(ง) โฆษณาด้วยวิธีใด ๆ ตามที่เห็นสมควรเพื่อมิให้
ประชาชนหลงเข้าใจผิดอันอาจเป็นอันตรายเนื่องจากการ
ประกอบโรคศิลป์

มาตรา ๕ ในการพิจารณาขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาต หรือการได้ส่วนเพื่อวินิจฉัยสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตผู้ ประกอบโรคศิลปะตามความในมาตรา ๘ (ก) และ (ข) นั้น คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะมีอำนาจตั้งอนุ กรรมการทำการสอบสวนพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ อนุกรรมการนี้จะตั้ง จากบุคคลที่เป็นกรรมการในคณะกรรมการควบคุมการประกอบ โรคศิลปะ หรือจากผู้อื่นที่เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะโดยชอบ ด้วยพระราชบัญญัติก็ได้

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการควบคุมการ ประกอบโรคศิลปะให้ประธานหรือรองประธาน เป็นผู้เรียก ประชุม และต้องมีกรรมการรวมทั้งประธานหรือรองประธาน มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก เว้นแต่ในกรณี ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่า ให้ถือคะแนนเสียงสอง ในสาม อนึ่งที่ประชุมอาจมีมติให้ลงคะแนนลับก็ได้

หมวด ๒

การขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบโรคศิลปะเพื่อแสวงหาผลประโยชน์หรือสินจ้างหรือบำเหน็จรางวัล หรือโฆษณาด้วยวิธีใดๆ แสดงว่าพร้อมที่จะประกอบโรคศิลปะโดยมิได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะจากคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ ตามความในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่การประกอบโรคศิลปะในกรณีต่อไปนี้

(ก) นักเรียนแห่งสถานศึกษาของรัฐบาลหรือสถานศึกษาใดที่รัฐบาลรับรองกระทำการฝึกหัดในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกหัดซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแล้ว

(ข) พนักงานสาธารณสุขและผู้ซึ่งได้รับมอบหน้าที่จากกรมสาธารณสุขให้ประกอบโรคศิลปะเฉพาะบางอย่างเพื่อผู้มองเห็น หรือ ช่วยเหลือ ความเจ็บไข้ ของประชาชนใน กรณีที่จำเป็น เช่นการปลูกฝี การฉีดวัคซีนหรือเซรัม เป็นต้น

(ค) แพทย์ชาวต่างประเทศซึ่งมาประกอบโรคศิลปะในฐานะเป็นผู้รับปรึกษาชั่วคราวโดยมีกำหนดเวลาไม่เกินสามเดือน

มาตรา ๑๒ การขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตให้แบ่งเป็น ๒ ประเภทคือผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันประเภทหนึ่ง และผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณประเภทหนึ่ง

ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันใน สาขา เวชกรรม ทันตะกรรม เภสัชกรรมและการผดุงครรภ์ ให้แบ่งออกเป็น ๒ ชั้น คือ ชั้นหนึ่งและชั้นสอง

มาตรา ๑๓ ผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ และต้องมีความรู้ในวิชาชีพตามมาตรา ๑๕

มาตรา ๑๔ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ คือ

- (๑) มีอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์แล้ว
- (๒) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสียหายซึ่งคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะเห็นว่านำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๓) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาให้จำคุกในคดีซึ่งคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลป์เห็นว่าอาจจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๔) ไม่เป็นผู้มีจิตต์พินเพื่อนไม่สมประกอบ หรือไม่เป็นผู้ร่างกายทุพพลภาพ หรือเป็นโรคซึ่งคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลป์เห็นว่าไม่สมควรให้ประกอบโรคศิลป์

มาตรา ๑๕ ความรู้ในวิชาชีพของผู้มีสิทธิขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลป์ได้นั้นคือ

(๑) สำหรับผู้ประกอบโรคศิลป์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง

(ก) มีปริญญาหรือประกาศนียบัตรสำหรับสาขานั้น ๆ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือจากสถานศึกษาอื่นในประเทศไทยสยาม ซึ่งคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลป์เห็นว่า มีหลักสูตรเทียบได้ไม่ต่ำกว่าหลักสูตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งนี้ ถ้าสาขาใดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังมิได้เปิดการศึกษาและวางหลักสูตรไว้ให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลป์มีอำนาจกำหนดหลักสูตรเพื่อสอบความรู้ผู้นั้นได้ตามที่เห็นสมควร หรือ

(๑) มีปริญญาหรือประกาศนียบัตรจากสถานศึกษาในต่างประเทศ และได้รับอนุญาตให้ประกอบโรคศิลปะในประเทศนั้น ๆ ซึ่งคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะได้สอบสวนความประพฤติและความรู้ของผู้นั้นเป็นที่พอใจแล้ว แต่กับบุคคลเช่นนี้มีสัญชาติเป็นไทยก็ไม่ต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบโรคศิลปะในประเทศที่ผู้นั้นได้รับการศึกษา

(๒) สำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นสอง เป็นผู้ซึ่งได้รับการอบรมศึกษาในสาขาทันตกรรม, เกษัตริกรรม หรือการผดุงครรภ์จากโรงพยาบาลหรือสถานศึกษาใดของรัฐบาลหรือเทศบาลหรือสถานศึกษาอื่นใดในประเทศสยาม ซึ่งรัฐมนตรีได้กำหนดความรู้และเงื่อนไขอันควรให้ขึ้นทะเบียนได้ไว้ในกฎกระทรวง

(๓) สำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะในสาขา (จ) และ (ฉ) แห่งมาตรา ๔ เป็นผู้ซึ่งมีปริญญาหรือประกาศนียบัตรจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือสถานศึกษาอื่นที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะรับรอง

(๔) สำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ เป็นผู้ซึ่งได้รับการอบรมศึกษาจากผู้ประกอบโรคศิลปะแผน

วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ หน้า ๑๗๑

โบราณซึ่งได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรค
ศิลปะ แล้วตามกำหนดเวลาและตามเงื่อนไขอันควรให้ขึ้น
ทะเบียนได้ซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

หมวด ๓

ข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบโรคศิลปะ
และมรรยาทในวิชาชีพ

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ประกอบโรคศิลปะในสาขาหนึ่ง
สาขาใด ประกอบโรคศิลปะในสาขาอื่นซึ่งตนมิได้ขึ้น
ทะเบียนและรับใบอนุญาต เว้นแต่

(ก) ผู้ประกอบโรคศิลปะในสาขาเวชกรรมแผน
ปัจจุบันชั้นหนึ่ง ให้ประกอบโรคศิลปะในสาขาอื่นได้ แต่
ถ้าจะประกอบโรคศิลปะในสาขาเภสัชกรรมโดยมิใช่เป็นการ
กระทำในหน้าที่ราชการหรือในกิจการของเทศบาล ให้ทำได้
เฉพาะการปรุงหรือผสมยาจำหน่ายให้แก่คนไข้ของตน หรือ
ในที่ซึ่งอยู่ห่างออกไปไม่น้อยกว่าห้ากิโลเมตรจากร้านขายยา
ที่มีผู้ประกอบโรคศิลปะในสาขาเภสัชกรรมแผนปัจจุบันชั้น
หนึ่งทำการอยู่แล้ว

(๗) ผู้ประกอบโรคศิลปะในสาขาเวชกรรมแผนปัจจุบัน
ชั้นสอง หรือในสาขาทันตกรรม หรือผู้ประกอบโรคศิลปะ
ในสาขาเวชกรรมแผนโบราณ ให้ปรับปรุงหรือพะสมยาจำหน่าย
เฉพาะแก่คนไข้ของตนได้

มาตรา ๑๗ ผู้ประกอบโรคศิลปะ จะประกอบโรคศิลปะ
ได้ภายในข้อจำกัดและเงื่อนไขซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ผู้ประกอบโรคศิลปะจักต้องรักษามรรยาท
แห่งวิชาชีพตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

หมวด ๔

การพักและเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรค
ศิลปะมีอำนาจที่จะสั่งให้พักหรือเพิกถอนใบอนุญาตซึ่งได้ออก
ให้แก่ผู้ประกอบโรคศิลปะไปแล้วได้ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี
ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบโรคศิลปะขาดคุณสมบัติ
ตามความในมาตรา ๑๔ ในกรณีเช่นนี้ ให้คณะกรรมการ
ควบคุมการประกอบโรคศิลปะเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสีย

(ข) เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบโรคศิลปะกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ และศาลได้พิพากษาให้ลงโทษคดีถึงที่สุดแล้ว หรือกระทำผิดต่อกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่ว่าด้วยมรรยาทหรือข้อจำกัดและเงื่อนไขในการประกอบโรคศิลปะ คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะจะสั่งให้พักหรือเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

การสั่งพักใบอนุญาตนั้น ให้สั่งพักได้เป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี

ก่อนที่จะสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าวแล้วให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะทำการไต่สวนโดยให้โอกาสแก่ผู้รับใบอนุญาตนั้น ทราบข้อหาและยื่นคำให้การและนำพยานหรือหลักฐานอื่นสืบแก้ตัว และให้มีอำนาจออกหมายเรียกพยานหลักฐาน และบังคับพยานให้ศาลหรือปฎิญญาตนได้ตามกระบวนการพิจารณาในศาลทุกประการ

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ผู้ประกอบโรคศิลปะได้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปี ถ้าผู้นั้นได้ยื่นคำร้องขออนุญาตประกอบโรคศิลปะอีก คณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลปะอาจรับขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แกผู้นั้นใหม่ได้ เมื่อพิจารณาเห็นสมควร

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดโดยมิได้ขังทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะก็ดี หรือได้ขังทะเบียนรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแล้ว แต่อยู่ในระหว่างถูกพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตก็ดี กระทำการประกอบโรคศิลปะอันเป็นการละเมิดต่อมาตรา ๑๑ หรือผู้ประกอบโรคศิลปะผู้ใดกระทำการประกอบโรคศิลปะละเมิดต่อมาตรา ๑๖ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดโดยมิได้ขังทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะก็ดี หรือได้ขังทะเบียนรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะแล้ว แต่อยู่ในระหว่างถูกพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตก็ดี โฆษณาด้วยวิธีใด ๆ แสดงว่าพร้อมที่จะกระทำการประกอบโรคศิลปะ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์หรือสินจ้าง หรือเพื่อบำเหน็จรางวัลหรือไม่กี่ตามผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

หมวด ๖

บทบัญญัติและเพาะกาล

มาตรา ๒๓ ผู้ใดได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลป์ตามพระราชบัญญัติการแพทย์ พุทธศักราช ๒๔๖๖ และใบอนุญาตนั้นยังคงใช้ได้ในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้นั้นได้ขึ้นทะเบียนและรับอนุญาตโดยชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔ ผู้ใดเป็นผู้ประกอบโรคศิลป์อยู่ก่อนวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ ในท้องถิ่นซึ่งยังมีได้ใช้พระราชบัญญัติการแพทย์ พุทธศักราช ๒๔๖๖ ให้ยื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลป์ภายในกำหนดสามเดือน นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ภายในกำหนดเวลาที่ว่านี้ ให้ผู้นั้นประกอบโรคศิลป์ไปพลางก่อนได้จนกว่าจะได้รับคำสั่งจากคณะกรรมการควบคุมการประกอบโรคศิลป์ไม่ยอมรับขึ้นทะเบียน

การขอขึ้นทะเบียนตามความในวรรคก่อน นอกจากการขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลป์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง และสาขา (จ) และ (ฉ) แห่งมาตรา ๔ แม้ผู้ขอจะ

ไม่มีความรู้ในวิชาชีพตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕ ถ้าเป็น
ผู้ที่มีความรู้ตามมาตรา ๑๔ ก็ให้มีสิทธิขึ้นทะเบียนและ
รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะตามพระราชบัญญัตินี้
ในสาขาหนึ่งสาขาใดที่ตนประกอบอยู่ได้ภายในบังคับเงื่อนไข
ดังต่อไปนี้

(ก) สำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะแผนโบราณ เป็นผู้
ประกอบโรคศิลปะอยู่ก่อนวัน ประกาศพระราชบัญญัตินี้เป็น
เวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(ข) สำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน มีหลักฐาน
แสดงได้ว่าได้รับการอบรมศึกษาในสาขาที่ตนขอขึ้น
ทะเบียนจากโรงพยาบาลหรือสถานศึกษาอื่นใดในประเทศ
สยาม หรือจากผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งมา
แล้ว เป็นเวลาไม่น้อยกว่ากำหนดดังต่อไปนี้

- ๑. สาขาเวชกรรมห้าปี
- ๒. สาขาทันตกรรมหรือเภสัชกรรมสองปี
- ๓. สาขาการประดิษฐ์กรรมหนึ่งปี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

พิบูลสงคราม

รัฐมนตรี